

bedt om Ordet, og det ene af disse har jeg oven i Købet omtalt tidligere, nemlig ved Finanslovens første Behandling i Fjor. Jeg gjorde den Gang den højtærede Trafikminister opmærksom paa, at der i høj Grad tiltrængtes en Telefonforbindelse imellem Kristiansø og Bornholm, og den højtærede Minister vil ogsaa erindre, at Repræsentanter for Øens Befolkning har været hos ham og klaget deres Nød og fremsat Ønsker i den af mig antydede Retning. Jeg vil gentage under denne Finanslovdebat, at det er i høj Grad paakrævet, at Øen faar en saadan Forbindelse med Omverdenen. Der findes paa denne Ø 130 Personer, og de lever hovedsagelig af Fiskeri. Foruden Bestillingsmændene er der kun to Haandværkere og en Købmand paa Øen; alle de øvrige ernærer sig ved Fiskerierhvervet, og navnlig derfor spiller det en stor Rolle, at der er Forbindelse med Omverdenen ad anden Vej end ved en Postbaad. Disse Fiskere kan nemlig ellers ikke erkkyndige sig om, hvorledes Afsætningen af deres Varer kan foregaa, og hvilke Priser de kan vente; derfor lever de under trangere Kaar end Fiskere i al Almindelighed, og det vil ikke sige saa ganske lidt. Jeg vil ogsaa minde om, at det meget tidt sker, at bornholmske Fiskere af Stormen bliver drevet over til Kristiansø, der jo har en udmærket Havn, og disse Fiskere er da ikke i Stand til at komme i Forbindelse med deres Familier hjemme paa Bornholm. De er ikke i Stand til at lade dem vide, at de lever endnu, hvilket medfører, at Familierne lever i Sorg og Frygt, indtil Fiskerne paa ny, naar Vejret bedrer sig, kan komme tilbage til Bornholm. Endelig vil jeg minde den højtærede Trafikminister om, at Kristiansø jo er en Nødhavn, hvad der gør en Telefon- eller Telegrafforbindelse endnu mere nødvendig.

Jeg havde haabet, og Beboerne paa Kristiansø har haabet, at de ved denne Finanslov skulde komme i Betragtning, og det har været en bitter Skuffelse for Befolkningen derovre, at der ikke er opført en Bevilling til en Telefonforbindelse. Nu ved jeg meget vel, at Tiderne ikke er til at stille store Krav, og jeg vil ogsaa gerne resignere saa meget, det er muligt, men jeg vil dog gerne have Lov til at lægge den højtærede Minister og det højtærede Finansudvalg paa Sinde, at denne Bevilling, hvis Forholdene skulde bedre sig, inden Finanslovsforslaget forlader dette høje Ting, maatte komme med, og i hvert Fald vilde jeg mene, at den maatte staa for Tur, lige saa snart Forholdene tillader en saa-

dan Bevillings Optagelse. Vi vil selvfølgelig helst have en Kabelforbindelse til Øen, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke skulde være muligt, at han havde et Stykke Kabel, som ikke kan bruges noget andet Sted. Vi er meget nøjsomme, stiller ikke urimelige Fordringer, og jeg kunde tænke mig, at der et eller andet Sted findes et Kabel, udrangeret som ubrugbart paa det Sted, det har ligget, som vi kunde faa nedlagt mellem Christiansø og Bornholm. Vi vil nøjes med det, vi vil oven i Købet være overmaade taknemmelige derfor, hvis det kan arrangeres paa den Maade, og kan vi ikke faa en Kabelforbindelse, vil vi selvfølgelig ogsaa være glade ved en traadløs Station paa Øen og en tilsvarende paa Bornholm.

Der er et andet, noget større Spørgsmaal, som jeg i Fjor nævnte i Forbindelse med Telefonforbindelsen med Kristiansø, og som jeg i Aar skal lade ligge, nemlig Spørgsmaalet om Statstelefon til Bornholm. Jeg kan godt forstaa, at hvor paakrævet en saadan end er, er Spørgsmaalet for stort til at kunne komme i Betragtning under de nuværende Forhold.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at henvende nogle Ord til den højtærede Landbrugsminister. Det har vist sig ved Undersøgelse af de bornholmske Jorder, at vor Jord trænger i høj Grad til noget Mergel, noget Kalk. Det har endvidere vist sig, at der er gode Mergellejer paa Bornholm, og man har faaet Vished for, at det vilde betale sig at tage Mergelen der i Stedet for at føre den til fra fjernere liggende Lejer, som f. Eks. fra Nørresundby, hvorfra der hidtil er ført en Del Mergel til Bornholm. Der er i den Anledning stiftet et Mergelselskab paa Syd-bornholm, Poulsker-Bodilsker Mergelselskab, og flere kan ventes stiftede, hvis Sagen i det hele taget kunde have Betingelse for at komme i Gang. Man har overvejet, om det vilde være muligt at skaffe et Spor til Veje ved Køb, eller om man muligvis skulde bortlicitere Arbejdet til en Entreprenør; men begge disse Veje har vist sig ufremkommelige, og der er i Virkeligheden ikke andet at gøre end enten at leje et af de Spor, Staten ejer og benytter andetsteds, eller at faa en Bevilling til et Spor paa Bornholm. Nu er Forholdet dette, at de Spor, Staten harovre i Jylland, er stærkt optagne, saaledes at der vistnok ingen Chancer er for, at vi kan faa et Spor til Leje; derfor har